

عنوان مقاله:

قراردادهای نفتی مشارکت در تولید و بیع متقابل از دیدگاه تحلیل اقتصادی حقوق

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 17، شماره 68 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محمدعلی بهمنی - عضو هیات علمی دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

حسن فرج مهرابی - دانشجوی دکترای رشته حقوق نفت و گاز دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پیدایش و رشد اندیشه تحلیل اقتصادی حقوق در نیم قرن گذشته منجر به توجه به عنصر کارآیی در حقوق شده است. ابزارهای تحلیلی این اندیشه نوین در زمینه حقوق قراردادهای، چنین امکانی را فراهم می کنند که بتوان میزان کارآیی دو عمل حقوقی مجزا را نسبت به یکدیگر سنجید و عوامل ناکارآمدی هر یک را نیز مشخص نمود. عنصر کلیدی در سنجش کارآیی ساختار قرارداد، توجه به سه اصل هزینه های مبادلاتی کم تر، همکاری بیشتر و انعطاف پذیری بهینه قرارداد است. اعمال این اصول بر قراردادهای نفتی بیع متقابل و مشارکت در تولید نشان می دهد که هزینه های مبادلاتی قرارداد بیع متقابل بیشتر از مشارکت در تولید است؛ همچنین قرارداد بیع متقابل همگرایی مطلوبی میان منافع کارفرما و پیمانکار ایجاد نمی کند و این امر موجب کاهش سودهای ناشی از همکاری می گردد. در زمینه انعطاف پذیری نیز قرارداد مشارکت در تولید در وضعیت بهتری قرار دارد؛ زیرا ساختار قرارداد مزبور این امکان را به طرفین می دهد که، چه در زمان انعقاد و چه در زمان اجرای قرارداد، تطابق و هماهنگی بیشتری میان مفاد و ساختار قرارداد با شرایط ویژه خود پدید آورند. شناخت نقاط ناکارآمدی بیع متقابل از طریق اعمال ابزارهای تحلیل اقتصادی قرارداد بر آن، این فایده را به دنبال دارد که با اصلاح قرارداد می توان مجموع سود طرفین از اجرای پروژه را افزایش داده و چارچوب مناسب تری برای همکاری جهت استخراج منابع نفتی ایجاد نمود.

Production

Sharing

and

Buy-Back

Oil Contracts from the Perspective of an Economic Analysis of Law

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794026>

